

Guidelines

Smernice 10/2020 o omejitvah iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov

Različica 2.1

Sprejete 13. oktobra 2021

Preglednica različic

Različica 1.0	15. december 2020	Sprejetje smernic za javno posvetovanje
Različica 2.0	13. oktober 2021	Sprejetje smernic po javnem posvetovanju
Različica 2.1	15. marec 2022	Oblikovne spremembe

Vsebina

1	Uvod	5
2	Pomen omejitev	6
3	Zahteve iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov	7
3.1	Spoštovanje bistva temeljnih pravic in svoboščin	7
3.2	Zakonodajni ukrepi, ki določajo omejitve in potrebo po tem, da so predvidljivi (uvodna izjava 41 in sodna praksa Sodišča Evropske unije)	7
3.3	Razlogi za omejitve.....	9
3.3.1	Nacionalna varnost, obramba in javna varnost.....	9
3.3.2	Preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem	9
3.3.3	Drugi pomembni cilji v splošnem javnem interesu	10
3.3.4	Varstvo neodvisnosti sodstva in sodnega postopka	10
3.3.5	Preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kršitev etike v zakonsko urejenih poklicih	10
3.3.6	Spremljanje, pregledovanje ali urejanje, povezano z izvajanjem javne oblasti v primerih iz člena 23, točke (a) do (e) in (g), Splošne uredbe o varstvu podatkov	11
3.3.7	Varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih	11
3.3.8	Uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov	11
3.4	Pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in obveznosti upravljavca, ki se lahko omejijo	11
3.5	Preskus nujnosti in sorazmernosti.....	12
4	Zahteve iz člena 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov	13
4.1	Vrste osebnih podatkov	14
4.2	Obseg omejitev.....	14
4.3	Zaščitni ukrepi za preprečitev zlorab ali nezakonitega dostopa ali prenosa.....	14
4.4	Natančnejša ureditev upravljavca	14
4.5	Obdobja hrambe	14
4.6	Tveganja za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki... ..	15
4.7	Pravica posameznika, da je obveščen o omejitvi, razen če bi to posegalo v namen omejitve	15
5	Posvetovanje z nadzornimi organi (člen 36(4) in člen 57(1), točka (c), Splošne uredbe o varstvu podatkov)	16
6	Nespoštovanje zahtev iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov s strani države članice... ..	16

7	Posebni elementi za upravljavce in obdelovalce.....	17
7.1	Načelo odgovornosti.....	17
7.2	Uresničevanje pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, po preklicu omejitve.....	17
7.3	Nespoštovanje zakonodajnega ukrepa, ki nalaga take omejitve, s strani upravljavca	17
8	Sklepne ugotovitve.....	18
9	Priloga: Kontrolni seznam – člen 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov na kratko	20
9.1	Zahteve iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov	20
9.2	Zahteve iz člena 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov	20

Evropski odbor za varstvo podatkov je –

ob upoštevanju člena 70(1), točka (e), Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov),

ob upoštevanju Sporazuma EGP ter zlasti Priloge XI in Protokola 37 k Sporazumu, kakor je bil spremenjen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 154/2018 z dne 6. julija 2018¹,

ob upoštevanju členov 12 in 22 svojega poslovnika –

SPREJEL NASLEDNJE SMERNICE

1 UVOD

1. Namen tega dokumenta je zagotoviti smernice glede uporabe člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Te smernice zagotavljajo temeljito analizo meril za uporabo omejitev, ocene, ki jih je treba upoštevati, kako lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, uresničujejo svoje pravice, ko je omejitev preklicana, in posledice kršitev člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
2. Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov je temeljna pravica. Člen 16(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski parlament in Svet pooblašča, da določata pravila o varstvu osebnih podatkov in pravila o prostem pretoku osebnih podatkov. Splošna uredba o varstvu podatkov varuje pravice in svoboščine posameznikov, zlasti pa njihovo pravico do varstva podatkov. Varstva podatkov ni mogoče zagotoviti brez spoštovanja pravic in načel iz Splošne uredbe o varstvu podatkov (členi 12 do 22, člen 34 in člen 5, kolikor njegove določbe ustrezajo pravicam in obveznostim iz členov 12 do 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov). Vse te pravice in obveznosti so bistvo temeljne pravice do varstva podatkov, njihova uporaba pa bi morala biti splošno pravilo. Zlasti mora vsaka omejitev temeljne pravice do varstva podatkov upoštevati člen 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
3. Člen 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov bi bilo treba brati in razlagati ob upoštevanju tega. Naslov te določbe je „omejitve“. Določa, da se lahko na podlagi prava Unije ali države članice omeji uporaba nekaterih določb Uredbe, ki se nanašajo na pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali obveznosti upravljavcev, in sicer v tam navedenih primerih. Omejitve bi se morale obravnavati kot izjeme od splošnega pravila, ki dovoljuje uresničevanje pravic in uvedbo obveznosti, določenih v Splošni uredbi o varstvu podatkov². Kot take bi bilo treba omejitve razlagati ozko ter jih uporabljati le v posebej določenih okoliščinah in le, če so izpolnjeni nekateri pogoji.
4. Tudi v izjemnih primerih se varstvo osebnih podatkov ne more omejiti v celoti. Upoštevati ga je treba pri vseh nujnih ukrepih, kot je določeno v členu 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov, in s tem

¹ Sklicevanja na „države članice“ v tem dokumentu je treba razumeti kot sklicevanja na „države članice EGP“.

² Ti primeri ne vključujejo scenarijev, v katerih se uporablja Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ.

prispevati k spoštovanju splošnih vrednot demokracije, pravne države in temeljnih pravic, na katerih temelji Unija: vsak ukrep, ki ga sprejmejo države članice, mora biti v skladu s splošnimi pravnimi načeli in bistvom temeljnih pravic in svoboščin ter ne sme biti nepreklicen, upravljavci in obdelovalci podatkov pa morajo še naprej spoštovati pravila o varstvu podatkov.

5. Poudariti je treba, da se v vseh primerih, ko pravo Unije ali države članice omogoča omejitev pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali obveznosti upravljavcev (vključno s skupnimi upravljavci³) in obdelovalcev⁴, še vedno uporablja načelo odgovornosti, kot je določeno v členu 5(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov. To pomeni, da je upravljavec odgovoren za skladnost z okvirom EU za varstvo podatkov, vključno z načeli v zvezi z obdelavo podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in lahko tem posameznikom to skladnost tudi dokaže.
6. Ko zakonodajalec EU ali nacionalni zakonodajalec določi omejitve na podlagi člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov, mora zagotoviti, spoštovanje zahtev iz člena 52(1) Listine, in zlasti izvesti oceno sorazmernosti, da so omejitve omejene na to, kar je nujno potrebno.

2 POMEN OMEJITEV

7. Izraz omejitve v Splošni uredbi o varstvu podatkov ni opredeljen. V členu 23 in uvodni izjavi 73 Splošne uredbe o varstvu podatkov so navedeni le pogoji, pod katerimi se lahko omejitve uporabljajo.
8. V teh smernicah bo izraz omejitve opredeljen kot vsaka omejitev obsega obveznosti in pravic iz členov 12 do 22 in člena 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov ter ustreznih določb člena 5 v skladu s členom 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Omejitev pravice posameznika mora zaščititi pomembne cilje, na primer varstvo pravic in svoboščin drugih, ali pomembne cilje v splošnem javnem interesu Unije ali države članice, ki so navedeni v členu 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Zato lahko do omejitev pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pride le, ko so ogroženi navedeni interesi⁵ in je cilj teh omejitev zaščititi take interese.
9. Zato morajo biti razlogi za omejitve jasni. Da bi bile omejitve zakonite, morajo biti določene v zakonodajnem ukrepu, se nanašati na omejeno število pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in/ali obveznosti upravljavcev, ki so navedene v členu 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov⁶, spoštovati bistvo zadevnih temeljnih pravic in svoboščin, biti nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi ter ščititi enega od razlogov iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, kot je opisano v nadaljevanju.
10. Poleg tega bi morale biti omejitve, kot je navedeno v uvodni izjavi 73 Splošne uredbe o varstvu podatkov, v skladu z zahtevami iz Listine in Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
11. Splošna uredba o varstvu podatkov poleg omejitev iz člena 23 določa tudi določbe v zvezi s posebnimi primeri obdelave v skladu s poglavjem IX, v katerih lahko države članice z zakonom zagotovijo posebne

³ V primeru skupnega upravljanja, zlasti kadar so upravljavci iz različnih držav članic, bi bilo treba obravnavati in upoštevati omejitve, ki se uporabljajo v skladu s členom 23, da lahko skupni upravljavci pojasnijo svoje vloge v medsebojnem dogovoru.

⁴ Čeprav se bodo smernice od tukaj naprej nanašale le na „upravljavce“, so priporočila, kjer je to ustrezno, naslovljena tudi na obdelovalce.

⁵ Ti interesi so izčrpno opisani v členu 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

⁶ Nekaterih pravic iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov ni mogoče omejiti, kot na primer pravice do vložitve pritožbe pri nadzornem organu (člen 77 Splošne uredbe o varstvu podatkov).

ukrepe, ki vplivajo na pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, kot so izjeme ali odstopanja (npr. člena 85 ali 89 Splošne uredbe o varstvu podatkov). Vendar te smernice ne obravnavajo teh primerov.

12. Omejevanje obsega obveznosti in pravic, ki jih določajo členi 12 do 22 in člen 34, je lahko v različnih oblikah, vendar ne sme nikoli doseči točke, na kateri se odvzamejo vse pravice. Zakonodajni ukrepi, ki določajo omejitve v skladu s členom 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov, lahko določajo tudi, da se uresničevanje pravice časovno odloži, da se pravica uresničuje deloma ali omeji na nekatere vrste podatkov ali da se pravica lahko uresničuje posredno prek neodvisnega nadzornega organa.

3 ZAHTEVE IZ ČLENA 23(1) SPLOŠNE UREDBE O VARSTVU PODATKOV

13. V členu 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov je naveden seznam zahtev, ki so podrobno opisane v nadaljevanju. Vse navedene zahteve morajo biti izpolnjene, da se je mogoče zakonito sklicevati na ukrep.

3.1 Spoštovanje bistva temeljnih pravic in svoboščin

14. Eden glavnih ciljev zakonodaje o varstvu podatkov je povečati nadzor posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, nad osebnimi podatki, ki jih zadevajo. Vsaka omejitev mora spoštovati bistvo pravice, ki se omejuje. To pomeni, da omejitve, ki so tako obsežne in vsiljive, da razveljavijo osnovno vsebino temeljne pravice, ni mogoče upravičiti. Splošna izključitev pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v zvezi z vsemi ali posebnimi dejanji obdelave podatkov ali v zvezi z določenimi upravljavci podatkov v vsakem primeru ne bi spoštovala bistva temeljne pravice do varstva osebnih podatkov, kot je zapisano v Listini. Če je ogroženo bistvo pravice, se omejitev šteje za nezakonito, ne da bi bilo treba dodatno oceniti, ali služi cilju v splošnem interesu ali izpolnjuje merila nujnosti in sorazmernosti.
15. Da bi se zagotovil ta nadzor, imajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, številne pravice v okviru pravice do varstva podatkov, upravljavec pa ima do posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, številne obveznosti, določene v členih 12 do 22 in členu 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov ter v členu 5, kolikor njegove določbe ustrezajo pravicam in obveznostim iz členov 12 do 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Člen 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov bi bilo treba brati in razlagati ob upoštevanju tega.

3.2 Zakonodajni ukrepi, ki določajo omejitve in potrebo po tem, da so predvidljivi (uvodna izjava 41 in sodna praksa Sodišča Evropske unije)

16. Zahteva po zakonodajnem ukrepu pomeni, da se lahko upravljavci podatkov sklicujejo na omejitev iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov le, če je ta omejitev določena v pravu Unije ali države članice. Brez ustreznega zakonodajnega ukrepa se upravljavci ne morejo neposredno sklicevati na razloge iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. V uvodni izjavi 41 Splošne uredbe o varstvu podatkov je navedeno, da „[k]adar je v tej uredbi sklicevanje na pravno podlago ali zakonodajni ukrep, v ta namen ni nujno potreben zakonodajni akt, ki bi ga sprejel parlament, brez poseganja v zahteve v skladu z ustavnim redom zadevne države članice. Vendar bi morala biti takšna pravna podlaga ali zakonodajni ukrep jasna in natančna, njena oziroma njegova uporaba pa predvidljiva za osebe, na

katere se nanašata, v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) in Evropskega sodišča za človekove pravice⁷.“

17. V skladu s členom 52(1) Listine mora biti kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih priznava Listina, predpisano z zakonom. To izraža izraz „določeno z zakonom“ v členu 8(2) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic⁸, kar ne pomeni le skladnosti z notranjim pravom, ampak se nanaša tudi na kakovost zadevnega prava brez poseganja v naravo akta, ki zahteva, da je združljiv s pravno državo. Notranje pravo mora biti zlasti **dovolj jasno v svojih izrazih, da lahko posamezniki v zadostni meri razberejo, v katerih okoliščinah in pod katerimi pogoji imajo upravljavci podatkov pooblastila, da uporabijo take omejitve**. Enak strogi standard bi bilo treba uporabiti za vse omejitve, ki bi jih lahko uvedle države članice. Skladno s Splošno uredbo o varstvu podatkov ter sodno prakso Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice (ESČP) je vsekakor bistveno, da so zakonodajni ukrepi, katerih namen je omejiti obseg pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali obveznosti upravljavca, predvidljivi za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki.
18. Čeprav mora biti vsak zakonodajni ukrep v vsakem primeru prilagojen zastavljenemu cilju in mora izpolnjevati merilo predvidljivosti, ni vedno nujno, da je zakonodajni ukrep, ki določa določbe za uporabo omejitev na podlagi člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov, časovno omejen ali povezan z določenim obdobjem.
 - a. V nekaterih primerih omejitev ni posebej povezana s časovnim okvirom, ker razlog za omejitev, ki ga je treba zaščititi z zakonodajnim ukrepom, sam po sebi ni časovno omejen. Zaradi načela nujnosti in sorazmernosti je treba zagotoviti, da se taki zakonodajni ukrepi nanašajo na razlog za omejitev, ki ga je treba stalno ali trajno ščititi v demokratični družbi. Na primer zakonodajni ukrep, ki omejuje obseg obveznosti in pravic iz členov 12 do 22 in člena 34, za zaščito varstva neodvisnosti sodstva in sodnega postopka se lahko na primer šteje za izpolnjevanje trajnega cilja v demokratični družbi in zato zanj ni nujno, da je časovno omejen.
 - b. V drugih primerih je razlog za omejitev, ki ga je treba zaščititi, sam po sebi časovno omejen in bi zato moral zakonodajni ukrep zagotoviti časovno omejitev, da se izpolni merilo predvidljivosti. Na primer, ko so omejitve sprejete v okviru izrednih razmer za varovanje javnega zdravja, Evropski odbor za varstvo podatkov meni, da omejitve, uvedene za

⁷ Vrsta obravnavanih zakonodajnih ukrepov mora biti v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom. Glede na stopnjo posega omejitve bi se lahko na nacionalni ravni zahteval določen zakonodajni ukrep ob upoštevanju stopnje norme.

⁸ Glej zlasti sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 14. septembra 2010, *Sanoma Uitgevers B.V./Nizozemska*, EC:ECHR:2010:0914JUD003822403, točka 83: „Nadalje, kar zadeva besedilo ‚določeno z zakonom‘ in ‚ki jih določa zakon‘, navedeno v členih 8 do 11 Konvencije, sodišče ugotavlja, da izraz ‚zakon‘ že od nekdaj razume v njegovem ‚stvarnem‘ in ne ‚formalnem pomenu‘; hkrati zajema ‚zapisano pravo‘, ki vključuje tako besedila nižjega ranga od zakonskih aktov kot tudi predpise, ki jih sprejme strokovno združenje na podlagi pooblastila zakonodajalca v okviru svojega avtonomnega pooblastila za normativno urejanje, ter ‚nezapisano pravo‘. ‚Zakon‘ je treba razumeti tako, da vključuje zapisano besedilo in ‚pravo, ki ga izoblikujejo sodišča‘. Skratka, ‚zakon‘ je veljavna določba, kot so jo razlagala pristojna sodišča.“ Kar zadeva pojem „predpisano z zakonom“, bi se morala uporabljati merila, ki jih je oblikovalo Evropsko sodišče za človekove pravice, kot se predlaga v sklepnih predlogih generalnega pravobranilca Sodišča Evropske unije v združenih zadevah C-203/15 in C-698/15, *Tele2 Sverige AB*, ECLI:EU:C:2016:572, točke 137–154, ali v zadevi C-70/10, *Scarlet Extended*, ECLI:EU:C:2011:255, točka 99.

obdobje, ki ni natančno časovno omejeno, ne izpolnjujejo merila predvidljivosti, tudi če se take omejitve uporabljajo retroaktivno ali veljajo pod neopredeljenimi pogoji⁹.

19. Ta povezava med predvidenimi omejitvami in zastavljenim ciljem bi morala biti jasno določena in prikazana v zadevnem zakonodajnem ukrepu ali dodatnih spremnih dokumentih. Na primer zgolj sam obstoj pandemije ni zadosten razlog za kakršno koli omejitev pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki; vsaka omejitev mora jasno prispevati k zaščiti pomembnega cilja v splošnem javnem interesu Unije ali države članice.

3.3 Razlogi za omejitve

20. Za sprejetje zakonodajnega ukrepa za omejitve in uporabo omejitve v konkretnem primeru mora biti izpolnjen eden ali več od naslednjih pogojev iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. Ta seznam je izčrpen, kar pomeni, da omejitev ni mogoče izvajati pod nobenimi drugimi pogoji kot tistimi, navedenimi v nadaljevanju.
21. Povezava med predvidenimi omejitvami in zastavljenim ciljem bi morala biti jasno navedena v zakonodajnem ukrepu.

3.3.1 Nacionalna varnost, obramba in javna varnost

22. Cilj omejitve pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki ga je treba zaščititi, je lahko javna varnost in/ali obramba držav članic, kot je navedeno v členu 23(1), točke (a), (b) in (c), Splošne uredbe o varstvu podatkov.
23. Poleg tega javna varnost vključuje zaščito človeškega življenja, zlasti pri odzivu na naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek.

3.3.2 Preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem

24. V nekaterih primerih bi lahko zagotavljanje informacij posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki in ki so v preiskavi, ogrozilo uspeh navedene preiskave. Zato je lahko potrebna omejitev pravice do obveščenosti ali drugih pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, v skladu s členom 23(1), točka (d), Splošne uredbe o varstvu podatkov. To na primer zadeva dejavnosti v okviru preprečevanja pranja denarja ali dejavnosti forenzičnih laboratorijev¹⁰.
25. Kljub temu pa se izpuščene informacije v skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije zagotovijo, ko in če ni več mogoče, da ogrozijo preiskavo, ki se izvaja¹¹. To pomeni, da bi se moralo posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, poslati posebno (prilagojeno) obvestilo o varstvu podatkov, v katerem so navedene različne pravice, kot sta dostop, popravek itd.
26. Poleg tega cilj zaščite javne varnosti vključuje zaščito človeškega življenja, zlasti pri odzivu na naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek¹².

⁹ Glej tudi odstavek 46 v nadaljevanju.

¹⁰ Uvodna izjava 19 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

¹¹ Mnenje 1/15 Sodišča Evropske unije (veliki senat) o osnutku sporazuma med Kanado in Evropsko unijo o evidencah podatkov o letalskih potnikih, 26. julij 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

¹² Uvodna izjava 73 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

3.3.3 Drugi pomembni cilji v splošnem javnem interesu

27. V členu 23(1), točka (e), Splošne uredbe o varstvu podatkov so kot drugi pomembni cilji v splošnem javnem interesu Unije ali države članice navedeni pomembni gospodarski ali finančni interesi, vključno z denarnimi, proračunskimi in davčnimi zadevami, javnim zdravjem in socialno varnostjo. To lahko zadeva na primer vodenje javnih registrov iz razlogov splošnega javnega interesa ali nadaljnjo obdelavo arhiviranih osebnih podatkov, da se zagotovijo specifične informacije v zvezi s političnim obnašanjem v nekdanjih totalitarnih državnih režimih¹³. Vendar stroški, ki nastanejo zaradi zagotavljanja informacij in s tem finančno breme za javne proračune, ne zadostujejo, da bi upravičili javni interes za omejevanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Neposredna davčna uprava lahko na primer naloži omejitve pravic dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ko je v preiskavi, ki jo vodi davčna uprava v okviru svoje zakonske dolžnosti, kolikor bi ta dostop ogrozil preiskavo, ki teče. Vendar bi morala biti taka omejitev omejena na čas, potreben za posebno preiskavo, in bi jo bilo treba preklicati takoj, ko davčna uprava konča preiskavo. Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, bi moral biti brez odlašanja informiran in obveščen o utemeljitvah, ki jih vsebuje odločitev upravljavca, in datumu, na katerega lahko znova uresničuje pravico dostopa. Zagotoviti bi bilo treba tudi zaščitne ukrepe, kot je na primer posreden dostop¹⁴ – kadar to določa nacionalno pravo –, s čimer se zagotovi, da lahko neodvisni organ preveri zakonitost obdelave.
28. Da bi se zagotovil cilj dostopnosti zakona, ki je v splošnem javnem interesu, lahko javna uprava naloži omejitve pravice do ugovora zoper obdelavo psevdonimiziranih osebnih podatkov za pripravo referenčnega dokumenta in informacij, ki glede na vrsto škode določajo zneske, ki jih zahtevata in ponujata stranki v sporu, ter zneske, dodeljene žrtvam kot odškodnina za njihovo telesno poškodbo, v sodnih odločbah, ki jih na podlagi pritožbe izdajo upravna in civilna sodišča. Take omejitve se lahko uvedejo, če so izpolnjeni pogoji iz člena 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov, in zlasti z izvajanjem zaščitnih ukrepov, kot so ocena zneskov odškodnin, izbris imen in priimkov strank v sporu ter psevdonimizacija osebnih podatkov, ki se obdelujejo.

3.3.4 Varstvo neodvisnosti sodstva in sodnega postopka

29. Člen 23(1), točka (f), Splošne uredbe o varstvu podatkov določa tudi potrebo po omejitvi nekaterih pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali obveznosti upravljavca, da se zaščiti neodvisnost sodstva in sodnega postopka.
30. Obseg teh omejitev bi moral biti v skladu z nacionalno zakonodajo, ki ureja te zadeve.

3.3.5 Preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kršitev etike v zakonsko urejenih poklicih

31. V členu 23(1), točka (g), Splošne uredbe o varstvu podatkov so navedene kršitve etike v zakonsko urejenih poklicih, kot so zdravniki in odvetniki.
32. To so primeri, v katerih se preiskava načeloma ne nanaša na kazniva dejanja, saj bi se v primeru, ko gre za preiskavo kaznivega dejanja, uporabljal razlog iz točke 3.3.2.

¹³ Uvodna izjava 73 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

¹⁴ Tj. posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, lahko od pristojnega nadzornega organa zahteva, da opravi potrebne preglede in preverjanja informacij v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki. Tak posredni dostop se lahko na primer vzpostavi za zaščito varnosti države, obrambe ali javne varnosti. Nadzorni organ lahko nato dostopa do informacij in jih preveri ter, kadar je ustrezno, zahteva popravek ali izbris osebnih podatkov, ki se obdelujejo.

3.3.6 Spremljanje, pregledovanje ali urejanje, povezano z izvajanjem javne oblasti v primerih iz člena 23, točke (a) do (e) in (g), Splošne uredbe o varstvu podatkov

Razlog za omejitev iz člena 23(2), točka (h), Splošne uredbe o varstvu podatkov se nanaša na morebitno omejitev, kadar je inšpekcijski pregled ali spremljanje ali regulativna funkcija povezana, čeprav zgolj občasno, z izvajanjem javne oblasti v primerih iz točk 3.3.1 do 3.3.3 in 3.3.5.

3.3.7 Varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih

33. Člen 23(1), točka (i), Splošne uredbe o varstvu podatkov se nanaša na razlog za omejitev, katerega cilj je varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih.
34. Omejitev za varstvo pravic in svoboščin drugih lahko ponazorimo s primerom upravne poizvedbe in/ali disciplinskega postopka ali preiskave obtožb o nadlegovanju na delovnem mestu. V tem primeru lahko zakonodajni ukrep določa, da se lahko osebi, ki je predmet poizvedbe ali disciplinskega postopka, omeji pravica dostopa, kadar identitete domnevne žrtve ali priče žvižgača ni mogoče razkriti zaradi njene zaščite pred maščevanjem. Tudi žrtvi ali priči se lahko omeji pravica dostopa, da se spoštujeta pravici do zasebnosti in varstva podatkov osebe, ki je predmet poizvedbe ali disciplinskega postopka.

3.3.8 Uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov

35. Člen 23(1), točka (j), Splošne uredbe o varstvu podatkov kot razlog za omejitve vključuje tudi uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov. Člen 23(1), točka (j), Splošne uredbe o varstvu podatkov omogoča omejitve za varstvo posameznih interesov (morebitne) stranke, člen 23(1), točka (f), Splošne uredbe o varstvu podatkov omogoča omejitve za varstvo samih sodnih postopkov in veljavnih postopkovnih pravil.

3.4 Pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in obveznosti upravljavca, ki se lahko omejijo

36. V skladu s členom 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov se lahko omejijo le členi 12 do 22, člen 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov in člen 5, kolikor njegove določbe ustrezajo pravicam in obveznostim iz členov 12 do 22.
37. Omejitve obveznosti se nanašajo na omejitve načel v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, kolikor določbe člena 5 ustrezajo obveznostim iz členov 12 do 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov, in na sporočanje kršitve varstva osebnih podatkov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki (člen 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov). Člen 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki določa načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov, je eden od najpomembnejših členov v Splošni uredbi o varstvu podatkov. Omejitve načel varstva podatkov morajo biti ustrezno utemeljene z izjemnim primerom, spoštovati morajo bistvo zadevnih temeljnih pravic in svoboščin ter upoštevati morajo preskus nujnosti in sorazmernosti¹⁵ (glej oddelek 3.5 v nadaljevanju). Poudariti je treba, da se lahko člen 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov omeji le, kolikor njegove določbe ustrezajo pravicam in obveznostim iz členov 12 do 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
38. Omejitve pravic zadevajo pravico do preglednih informacij, (člen 12 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico do obveščenosti (člena 13 in 14 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico

¹⁵ Glej [Smernice Evropskega nadzornika za varstvo podatkov \(ENVP\) – Ocena nujnosti ukrepov, ki omejujejo temeljno pravico do varstva osebnih podatkov: nabor orodij \(„Assessing the necessity of measures that limit the fundamental right to the protection of personal data: A Toolkit“\)](#), smernice ENVP o oceni sorazmernosti ukrepov, ki omejujejo temeljni pravici do zasebnosti in varstva osebnih podatkov („EDPS Guidelines on assessing the proportionality of measures that limit the fundamental rights to privacy and to the protection of personal data“) in [kratke smernice ENVP o nujnosti in sorazmernosti \(„EDPS quick-guide to necessity and proportionality“\)](#).

dostopa (člen 15 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico do popravka (člen 16 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico do izbrisa (člen 17 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico do omejitve obdelave (člen 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov), obveznost obveščanja v zvezi s popravkom ali izbrisom osebnih podatkov ali omejitvijo obdelave (člen 19 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico do prenosljivosti podatkov (člen 20 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico do ugovora (člen 21 Splošne uredbe o varstvu podatkov), pravico posameznika, da zanj ne velja avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev (člen 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov).

39. To pomeni, da se katera koli druga pravica posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki – kot je pravica do vložitve pritožbe pri nadzornem organu (člen 77 Splošne uredbe o varstvu podatkov) –, ali druge obveznosti upravljavca ne morejo omejiti.

3.5 Preskus nujnosti in sorazmernosti

40. Omejitve so zakonite le, če so nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi, kot določa člen 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov. To pomeni, da morajo omejitve opraviti preskus nujnosti in sorazmernosti, da bi bile skladne s Splošno uredbo o varstvu podatkov¹⁶. Preskus nujnosti in sorazmernosti bi se moral izvesti, preden se zakonodajalec odloči za uvedbo omejitve.
41. Cilj, ki ga je treba zaščititi, je osnova, na podlagi katere se lahko oceni nujnost ukrepa. Zato je pomembno, da se cilj opredeli dovolj natančno, da je mogoče oceniti, ali je ukrep nujen. Na primer, če je treba v upravnem postopku omejiti del preiskave, vendar so lahko nekatere informacije že razkrile zadevnim posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, bi bilo treba te podatke osebi zagotoviti. Sodna praksa Sodišča Evropske unije uporablja strog preskus nujnosti za vse omejitve uresničevanja pravic do varstva osebnih podatkov in spoštovanja zasebnega življenja v zvezi z obdelavo osebnih podatkov: „izjeme in omejitve varovanja podatkov [...] [se] določijo v mejah tega, kar je najnujnejše potrebno“¹⁷. ESČP uporablja preskus stroge nujnosti glede na okvir in vse zadevne okoliščine, kot na primer v zvezi s trajnimi nadzornimi ukrepi¹⁸.
42. Če je preskus opravljen, se oceni sorazmernost predvidenega ukrepa. Če osnutek ukrepa ne opravi preskusa nujnosti, ni treba preverjati njegove sorazmernosti. Ukrep, za katerega se izkaže, da ni nujen, se ne bi smel predlagati, razen če in dokler ni spremenjen tako, da izpolnjuje zahtevo po nujnosti.
43. Preskus nujnosti in sorazmernosti običajno pomeni oceno tveganj za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Tveganja za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, so podrobno opisana v točki 4.7 teh smernic.
44. V skladu z načelom sorazmernosti vsebina zakonodajnega ukrepa ne more presegati tega, kar je nujno potrebno za zaščito ciljev iz člena 23(1), točke (a) do (j), Splošne uredbe o varstvu podatkov. Omejitev mora torej biti ustrezna za uresničevanje legitimnih ciljev, ki jim sledi zakonodaja, in ne sme presegati meja tega, kar je ustrezno in nujno za doseganje navedenih ciljev. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov ni mogoče razlagati tako, da državam članicam daje pristojnost za ogrožanje spoštovanja zasebnega življenja, pri čemer se ne bi upošteval člen 7 Listine, ali katerih koli drugih zagotovil, ki so zapisana v njej. Zlasti je mogoče pristojnost, ki je s členom 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov podeljena državam članicam, izvajati le ob

¹⁶ V okviru poslanstva nadzornih organov in zaradi zagotavljanja pravne varnosti je priporočljivo dokumentirati preskus nujnosti in sorazmernosti. Nadzorni organi lahko zahtevajo dodatno dokumentacijo.

¹⁷ Glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 16. decembra 2008, Tietosuoja/Valtuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy in Satamedia Oy, C-73/07, ECLI:EU:C:2008:727, točka 56.

¹⁸ Glej sodbo ESČP z dne 12. januarja 2016, Szabo in Vissy/Madžarska, točka 73.

upoštevanju zahteve po sorazmernosti, v skladu s katero je treba odstopanja od varstva osebnih podatkov in njihove omejitve določiti v mejah tega, kar je nujno potrebno¹⁹.

45. Predlagan omejevalni ukrep bi moral biti podprt z dokazi, ki opisujejo težavo, ki jo bo navedeni ukrep obravnaval, ter to, kako jo bo obravnaval in zakaj je obstoječi ali manj vsiljivi ukrepi ne morejo zadostno obravnavati. Zahteva se tudi, da se dokaže, kako vsak predlagani poseg ali omejitev dejansko ustreza ciljem v splošnem interesu države in EU ali potrebi po zaščiti pravic in svoboščin drugih. Omejitev pravic do varstva podatkov se bo morala osredotočiti na posebna tveganja.
46. Na primer, če omejitve prispevajo k varovanju javnega zdravja v izrednem stanju, EOVP meni, da morajo imeti omejitve strogo omejen obseg (npr. v smislu namena, pravic zadevnega posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali zadevnih vrst upravljavcev) in trajanje. Omejene morajo biti zlasti na obdobje izrednih razmer. Pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, se lahko omejijo, vendar se ne morejo odvzeti.

4 ZAHTEVE IZ ČLENA 23(2) SPLOŠNE UREDBE O VARSTVU PODATKOV

47. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije mora vsak zakonodajni ukrep, sprejet na podlagi člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, izpolnjevati zlasti posebne zahteve iz člena 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov²⁰. V členu 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov je navedeno, da zakonodajni ukrepi, ki nalagajo omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in obveznosti upravljavcev, vsebujejo, kjer je ustrezno, posebne določbe o več merilih, opisanih v nadaljevanju. Praviloma bi morale biti vse zahteve, ki so podrobneje opredeljene v nadaljevanju, vključene v zakonodajni ukrep, ki nalaga omejitve na podlagi člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov.
48. Izjeme od tega pravila, ki temeljijo na dejstvu, da ena ali več določb člena 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov ni upoštevni za zakonodajni ukrep, ki določa omejevanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, mora zakonodajalec ustrezno utemeljiti. Razlaga EOVP za izraz „kjer je ustrezno“ v členu 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov je povezana z okoliščinami.
49. V členu 23(2), točka (a), Splošne uredbe o varstvu podatkov so nameni obdelave ali vrste obdelave navedeni kot ena od posebnih določb, ki se navede v vseh zakonodajnih ukrepih, ki omejujejo pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali obveznosti upravljavcev. V skladu z uvodno izjavo 8 Splošne uredbe o varstvu podatkov bi moral biti razlog za omejitev razumljiv osebam, za katere se uporablja. To vključuje tudi jasno razumevanje, kako in kdaj lahko velja omejitev.
50. Na primer v nacionalni zakonodaji o preprečevanju in preiskovanju kršitev etike za zakonsko urejene poklice je lahko navedeno, da če bi lahko razkritje dejstva, da je oseba v preiskavi zaradi resne kršitve,

¹⁹ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 6. oktobra 2020, La Quadrature du Net in drugi, združene zadeve C-511/18, C-512/18 in C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, točka 210. Na primer v zvezi s hrambo podatkov pri ponudnikih javnih spletnih komunikacijskih storitev in ponudnikih storitev gostovanja je Sodišče Evropske unije v točki 212 sklenilo, da je treba „[č]len 23(1) [GDPR] v povezavi s členi 7, 8 in 11 ter členom 52(1) Listine [...] razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, s katero je ponudnikom dostopa do javnih spletnih komunikacijskih storitev in ponudnikom storitev gostovanja naložena splošna in neselektivna hramba med drugim osebnih podatkov v zvezi s temi storitvami“.

²⁰ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 6. oktobra 2020, La Quadrature du Net in drugi, združene zadeve C-511/18, C-512/18 in C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, točka 209.

posegalo v namen preiskave, se informacije posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne smejo razkriti za določen čas.

- 51. Možni nameni obdelave morajo biti povezani z razlogi za omejitve, navedenimi v točki 3.3 teh smernic.
- 52. Omeniti je treba, da uresničevanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, včasih pomaga upravljavcem pri opravljanju njihove funkcije. Na primer pravica do popravka lahko prispeva h kakovosti podatkov.

4.1 Vrste osebnih podatkov

- 53. V členu 23(2), točka (b), Splošne uredbe o varstvu podatkov je navedeno, da je treba vrste osebnih podatkov, za katere veljajo omejitve, navesti v zakonodajnem ukrepu, ki določa navedene omejitve²¹.
- 54. Podobno imajo lahko omejitve, ki se nanašajo na posebne vrste osebnih podatkov, večji vpliv na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, zato bi morale biti zadevne posebne vrste podatkov navedene v zakonodajnem ukrepu, ki določa tako omejitve.

4.2 Obseg omejitev

- 55. Člen 23(2), točka (c), Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da se določi tudi obseg omejitev, tj. na katere pravice se omejitve nanašajo in v kolikšni meri bodo omejene, na primer, da se omejitve nanaša le na pravico do omejitve obdelave (člen 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov) ali da se lahko nanaša na dostop, popravek in izbris.

4.3 Zaščitni ukrepi za preprečitev zlorab ali nezakonitega dostopa ali prenosa

- 56. V členu 23(2), točka (d), Splošne uredbe o varstvu podatkov je navedeno, da zakonodajni ukrep vključuje zaščitne ukrepe za preprečitev zlorab ali nezakonitega dostopa ali prenosa. To se nanaša zlasti na organizacijske in/ali tehnične ukrepe²² – kot je varno shranjevanje fizičnih dokumentov – ki so potrebni za izognitev kršitvam ali nezakonitim prenosom. Na primer v nekaterih državah članicah je mogoče uresničevanje pravic v zvezi z obdelavo, ki se izvaja v določenih sektorjih, uresničevati s posredovanjem nacionalnega nadzornega organa za varstvo podatkov.
- 57. Zakonodajni ukrep lahko zadeva tudi občasne ukrepe za preverjanje dane odločitve o omejitvah. Zakonodajalec lahko predlaga, da bi se morala vsaka omejitev, ki jo naloži upravljavec, občasno preveriti, s čimer se zagotovi, da je njena utemeljitev še vedno veljavna.

4.4 Natančnejša ureditev upravljavca

- 58. V členu 23(2), točka (e), Splošne uredbe o varstvu podatkov se zahteva, da zakonodajni ukrep določa, kdo je upravljavec ali katere so vrste upravljavcev. To imenovanje upravljavcev v zakonodajnem ukrepu ne koristi le pravni varnosti glede odgovornosti za dejanja obdelave v zvezi z omejitvami, temveč posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, tudi omogoča, da vedo, na koga se obrniti pri uresničevanju svojih pravic, ko je omejitev preklicana.

4.5 Obdobja hrambe

- 59. Člen 23(2), točka (f), Splošne uredbe o varstvu podatkov določa, da mora zakonodajni ukrep vključevati posebno določbo glede obdobja hrambe in veljavnih zaščitnih ukrepov, pri čemer se upoštevajo narava, obseg in nameni obdelave ali vrste obdelave. Na primer obdobje hrambe bi se lahko izračunalo kot seštevek trajanja dejanja obdelave in dodatnega časa za morebitne sodne postopke.

²¹ Kadar je mogoče, lahko upravljavec naredi še več in navede določen podatek, za katerega se lahko uporablja omejitev pravic, kot so predhodni rezultati preiskave, sklep o začetku preiskave itd.

²² Glej [Smernice EOVP 4/2019 o členu 25 glede vgrajenega in privzetega varstva podatkov](#).

4.6 Tveganja za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki

60. V členu 23(2), točka (g), Splošne uredbe o varstvu podatkov se zahteva, da zakonodajni ukrep vključuje tveganja za pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ki izhajajo iz omejitev. To je zelo pomemben korak, ki pomaga pri preskusu nujnosti in sorazmernosti omejitev.
61. Ta ocena tveganj za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ima dva cilja. Po eni strani zagotavlja pregled morebitnega učinka omejitev na posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki. Po drugi strani pa zagotavlja elemente za preskus nujnosti in sorazmernosti omejitev. V zvezi s tem in po potrebi bi bilo treba upoštevati oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov²³.
62. Zakonodajalec bi moral oceniti tveganja za pravice in svoboščine posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, z vidika posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov ni treba vedno izvesti, vendar se lahko dejanska tveganja za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki – kot so napačno profiliranje, ki vodi v diskriminacijo, oškodovano človekovo dostojanstvo²⁴, svoboda govora, pravica do zasebnosti in varstva podatkov²⁵, večji vpliv na ranljive skupine (kot so otroci ali invalidi), če omenimo samo nekatere – lahko po potrebi navedejo v zakonodajnem ukrepu.
63. Ko je taka ocena podana, EOVP meni, da jo je treba vključiti v uvodne izjave ali obrazložitveni memorandum zakonodaje²⁶ ali v oceno učinka²⁷.

4.7 Pravica posameznika, da je obveščen o omejitvi, razen če bi to posegalo v namen omejitve

64. V členu 23(2), točka (h), Splošne uredbe o varstvu podatkov je navedeno, da so posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, obveščeni o omejitvi, razen če bi to posegalo v namen omejitve. To pomeni, da bi morali biti posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, praviloma obveščeni o omejitvi njihove pravice do obveščenosti. V ta namen lahko zadostuje splošno obvestilo o varstvu podatkov.
65. Na primer, če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, izrecno zahteva uresničitev določene pravice v zelo občutljivem trenutku dane upravne preiskave, bi bilo treba posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, po možnosti obvestiti o razlogih za omejitve. Vendar če bi obveščanje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o razlogih za omejitve izničilo učinek omejitve (tj. bi oviralo predhodne učinke preiskave), se navedene informacije ne smejo razkriti. Za zaščito preiskav se lahko sprejmejo omejitve. V tem primeru morajo omejitve ostati nujne in sorazmerne, upravljavec pa bi moral za doseg tega izvesti oceno, da preveri, ali obveščanje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o omejitvi posega v namen omejitve.

²³ Glej tudi Smernice Delovne skupine iz člena 29 glede ocene učinka v zvezi z varstvom podatkov in opredelitve, ali je „verjetno, da bi [obdelava] povzročila veliko tveganje“, za namene Uredbe (EU) 2016/679, wp248rev.01, ki jih je 25. maja 2018 potrdil EOVP.

²⁴ Človeško dostojanstvo je pravica, zaščiten s členom 1 Listine.

²⁵ Člena 7 in 8 Listine.

²⁶ Namen obrazložitvenega memoranduma je pojasniti razloge za zakonodajni ukrep in njegov okvir, pri čemer se izhaja iz različnih faz pripravljalnega postopka.

²⁷ Glej člen 35(10) Splošne uredbe o varstvu podatkov.

66. Povedano drugače, v izrednih okoliščinah, na primer če posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, v izrazito predhodnih fazah preiskave zahteva informacije, ali je predmet preiskave, se lahko upravljavec odloči, da navedene informacije v zadevnem trenutku ne odobri – če je ta omejitev v posameznem primeru zakonito in nujno potrebna za to, kar bi posegalo v namen omejitve.
67. V poznejši fazi, na primer po končanju predhodne faze preiskave ali poizvedbe, bi morali posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, prejeti (posebno) obvestilo o varstvu podatkov. V tej fazi je še vedno mogoče, da se nekatere pravice še naprej omejujejo, na primer pravica dostopa do informacij o začetku preiskave ali do obtožb morebitnih žrtev nadlegovanja²⁸. To dejstvo bi bilo treba po možnosti navesti v obvestilu o varstvu podatkov skupaj z navedbo obdobja, v katerem bodo pravice v celoti obnovljene.

5 POSVETOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI (ČLEN 36(4) IN ČLEN 57(1), TOČKA (C), SPLOŠNE UREDBE O VARSTVU PODATKOV)

68. V skladu s členom 36(4) Splošne uredbe o varstvu podatkov, kadar so omejitve sprejete na ravni držav članic, se je treba pred sprejetjem zakonodajnega ukrepa, ki ga sprejme nacionalni parlament, ali regulativnega ukrepa, ki temelji na takem zakonodajnem ukrepu, ki predvideva omejevanje pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na podlagi člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov, posvetovati z nadzornimi organi.
69. Med nalogami nadzornih organov je tudi svetovanje o zakonodajnih ukrepih v zvezi z varstvom pravic in svobod posameznikov glede obdelave njihovih osebnih podatkov v skladu s členom 57(1), točka (c), Splošne uredbe o varstvu podatkov.
70. Če ni opravljeno ustrezno posvetovanje z nadzornimi organi, lahko nadzorni organi v skladu s členom 58(3), točka (b), Splošne uredbe o varstvu podatkov na lastno pobudo nacionalnemu parlamentu, vladi države članice ali, v skladu s pravom države članice, drugim institucijam ali organom in javnosti izdajo mnenja o vseh vprašanjih v zvezi z varstvom osebnih podatkov.
71. Poleg tega lahko zakonodaja o varstvu podatkov na nacionalni ravni določa posebne postopke v zvezi s sprejetjem zakonodajnih ukrepov, katerih cilj je omejevanje pravic, ki ga omogočajo členi 12 do 22 in člen 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov, v skladu s členom 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov. To lahko velja le, če je v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov.

6 NESPOŠTOVANJE ZAHTEV IZ ČLENA 23 SPLOŠNE UREDBE O VARSTVU PODATKOV S STRANI DRŽAVE ČLANICE

72. Evropska komisija mora kot varuhinja Pogodb spremljati uporabo primarnega in sekundarnega prava Unije ter zagotavljati njegovo enotno uporabo po vsej EU, vključno s sprejemanjem ukrepov, kadar nacionalni ukrepi ne bi bili v skladu s pravom Unije.

²⁸ Za več informacij glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 17. julija 2014, YS/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel in Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/MinS, C-141/12 in C-372/12, EU:C:2014:2081, točki 45 in 46, ter sodbo z dne 20. decembra 2017, Novák, C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, točka 56.

73. Poleg tega v skladu z načelom prevlade prava Unije „dolžnosti neuporabe nacionalne zakonodaje, ki je v nasprotju s pravom Unije, nimajo le nacionalna sodišča, temveč tudi vsi državni organi, vključno z upravnimi organi, ki so v skladu s svojimi pristojnostmi zadolženi za uporabo prava Unije“²⁹.

7 POSEBNI ELEMENTI ZA UPRAVLJAVCE IN OBDELOVALCE

7.1 Načelo odgovornosti

74. Glede na načelo odgovornosti (člen 5(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov) in čeprav ni del evidence, ki se zahteva v členu 30 Splošne uredbe o varstvu podatkov, je dobra praksa, da upravljavec uporabo omejitev v konkretnih primerih dokumentira tako, da vodi evidenco njihove uporabe. V tej evidenci bi moralo biti navedeno, kateri so veljavni razlogi za omejitve, kateri razlogi od tistih iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov se uporabljajo (kadar zakonodajni ukrep omogoča omejitve iz različnih razlogov), čas uporabe omejitev ter rezultat preskusa nujnosti in sorazmernosti. Evidence bi morale biti na zahtevo na voljo nadzornemu organu za varstvo podatkov.
75. Če ima upravljavec pooblaščen osebo za varstvo podatkov, bi jo bilo treba takrat, kadar so pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, omejene v skladu z zakonodajnim ukrepom, obvestiti o tem – vsaj na splošno – brez nepotrebnega odlašanja. Pooblaščen oseba za varstvo podatkov bi morala imeti dostop do s tem povezanih evidenc in vseh dokumentov v zvezi z dejanskim ali pravnim okvirom, v katerem se omejitev izvaja. Dokumentirati bi bilo treba tudi vključitev pooblaščen osebe za varstvo podatkov pri uporabi omejitev.

7.2 Uresničevanje pravic posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, po preklicu omejitev

76. Upravljavec bi moral omejitve preklicati takoj, ko okoliščine, ki jih upravičujejo, ne veljajo več. Če posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, še niso bili obveščeni o omejitvah pred navedenim trenutkom, bi morali biti obveščeni najpozneje, ko se omejitev preklicuje.
77. Med uporabo omejitve se lahko posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, dovoli uresničevanje vseh njihovih pravic, ki niso omejene. Da bi se ocenilo, kdaj je omejitev mogoče delno ali v celoti preklicati, se lahko med uporabo omejitve večkrat izvede preskus nujnosti in sorazmernosti.
78. Ko je omejitev preklicana – kar bi moralo biti dokumentirano v evidenci, navedeni v oddelku 5 –, lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, uresničujejo vse svoje pravice.
79. Če upravljavec posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, ne omogoči uresničevanja njihovih pravic po preklicu omejitve, lahko posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, zoper upravljavca pri nadzornem organu vloži pritožbo v skladu s členom 57(1), točka (f), Splošne uredbe o varstvu podatkov.

7.3 Nespoštovanje zakonodajnega ukrepa, ki nalaga take omejitve, s strani upravljavca

80. Kadar so zakonodajni ukrepi, ki nalagajo omejitve na podlagi člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov, v skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov, vendar jih upravljavec krši, lahko nadzorni organi zoper njega uporabijo svoje svetovalne pristojnosti ter preiskovalna in popravljalna pooblastila, tako kot v katerem koli drugem primeru nespoštovanja pravil Splošne uredbe o varstvu podatkov.

²⁹ Sodba Sodišča Evropske unije z dne 4. decembra 2018, C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, točka 38.

81. V skladu s pooblastili, določenimi v členu 58(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov, imajo nadzorni organi naslednja preiskovalna pooblastila:
- da upravljavcu in obdelovalcu ter, če je ustrezno, predstavniku upravljavca ali obdelovalca **odredijo**, naj zagotovi vse informacije, ki jih potrebuje za opravljanje svojih nalog;
 - da izvajajo preiskave v obliki revizij na področju varstva podatkov;
 - da upravljavca ali obdelovalca uradno obvestijo o domnevni kršitvi Splošne uredbe o varstvu podatkov;
 - da od upravljavca ali obdelovalca pridobijo dostop do vseh osebnih podatkov in informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog;
 - da pridobijo dostop do vseh prostorov upravljavca in obdelovalca, vključno z vso opremo in sredstvi za obdelavo podatkov, v skladu s postopkovnim pravom Unije ali države članice.
82. Če je treba uporabiti popravilne ukrepe, lahko nadzorni organi v skladu s členom 58(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov:
- upravljavcu ali obdelovalcu **izdajo opozorila**, da bi predvidena dejanja obdelave verjetno kršila določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov;
 - upravljavcu ali obdelovalcu **izrečejo opomin**, kadar so bile z dejanji obdelave kršene določbe Splošne uredbe o varstvu podatkov;
 - upravljavcu ali obdelovalcu **odredijo, naj ugotovi** zahtevam posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, glede uresničevanja njegovih pravic na podlagi Splošne uredbe o varstvu podatkov;
 - upravljavcu ali obdelovalcu **odredijo, naj dejanja obdelave**, če je to ustrezno, na določen način in v določenem roku **uskladi** z določbami Splošne uredbe o varstvu podatkov;
 - upravljavcu **odredijo**, naj posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, **obvesti o kršitvi varstva osebnih podatkov**;
 - **uvedejo** začasno ali dokončno omejitev obdelave, vključno s **prepovedjo** obdelave;
 - v skladu s členi 16, 17 in 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov **odredijo** popravek ali izbris osebnih podatkov oziroma omejitev obdelave in o takih ukrepih v skladu s členom 17(2) in členom 19 Splošne uredbe o varstvu podatkov uradno obvestijo uporabnike, ki so jim bili osebni podatki razkriti;
 - glede na okoliščine posameznega primera poleg ali namesto ukrepov iz člena 58(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov **naložijo upravno globbo** v skladu s členom 83;
 - **odredijo** prekinitev prenosov podatkov uporabniku v tretji državi ali mednarodni organizaciji.
83. Nadzorni organi lahko na podlagi svetovalnih pristojnosti, določenih v členu 58(3) Splošne uredbe o varstvu podatkov:
- svetujejo upravljavcu v skladu s postopkom predhodnega posvetovanja iz člena 36(1) in (5) Splošne uredbe o varstvu podatkov;
 - odobrijo obdelavo iz člena 36(5) Splošne uredbe o varstvu podatkov, če pravo države članice zahteva tako predhodno dovoljenje.

8 SKLEPNE UGOTOVITVE

84. Člen 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov pod posebnimi pogoji nacionalnemu zakonodajalcu ali zakonodajalcu Unije omogoča, da z zakonodajnim ukrepom omeji obseg obveznosti in pravic iz členov 12 do 22, člena 34 in člena 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov, kolikor njegove določbe

ustrezajo pravicam in obveznostim iz členov 12 do 22, če taka omejitev spoštuje bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter je nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi za zaščito, med drugim, pomembnih ciljev v splošnem javnem interesu Unije ali države članice.

85. Omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, morajo spoštovati zahteve iz člena 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov. Države članice ali Unija, ki izdajajo zakonodajne ukrepe, ki določajo navedene omejitve, in upravljavci, ki jih uporabljajo, bi se morali zavedati izjemne narave teh omejitev.
86. Preskus sorazmernosti bi bilo treba izvesti, preden se v zakonodajo Unije ali države članice uvedejo omejitve pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki.
87. Pred sprejetjem zakonodajnih ukrepov, ki določajo omejitve, bi se bilo treba posvetovati z nadzornimi organi in imeti pooblastila za zagotavljanje njihove skladnosti s Splošno uredbo o varstvu podatkov.
88. Ko so omejitve preklicane, mora upravljavec posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, omogočiti, da uresničujejo svoje pravice.

9 PRILOGA: KONTROLNI SEZNAM – ČLEN 23 SPLOŠNE UREDBE O VARSTVU PODATKOV NA KRATKO

9.1 Zahteve iz člena 23(1) Splošne uredbe o varstvu podatkov

- i. *Spoštovanje bistva temeljnih pravic in svoboščin*
- ii. *Preskus sorazmernosti in nujnosti*
- iii. *Zakonodajni ukrepi, ki določajo omejitve in potrebo po tem, da so predvidljivi (uvodna izjava 41 in sodna praksa Sodišča Evropske unije)*
- iv. *Pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in obveznosti upravljavca, ki se lahko omejijo*
 - a) pravica do preglednih informacij (člen 12 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - b) pravica do obveščenosti (člena 13 in 14 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - c) pravica dostopa (člen 15 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - d) pravica do popravka (člen 16 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - e) pravica do izbrisa (člen 17 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - f) pravica do omejitve obdelave (člen 18 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - g) obveznost obveščanja v zvezi s popravkom ali izbrisom osebnih podatkov ali omejitvijo obdelave (člen 19 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - h) pravica do prenosljivosti podatkov (člen 20 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - i) pravica do ugovora (člen 21 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - j) pravica posameznika, da zanj ne velja avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev (člen 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov);
 - k) obveznosti iz členov 12 do 22 Splošne uredbe o varstvu podatkov (člen 5 Splošne uredbe o varstvu podatkov) in
 - l) obveščanje posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o kršitvi varstva osebnih podatkov (člen 34 Splošne uredbe o varstvu podatkov).
- v. *Razlogi za omejitve*
 - a) državna varnost;
 - b) obramba;
 - c) javna varnost;
 - d) preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj ali izvrševanje kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem;
 - e) drugi pomembni cilji v javnem interesu Unije ali države članice, zlasti pomemben gospodarski ali finančni interes Unije ali države članice, vključno z denarnimi, proračunskimi in davčnimi zadevami, javnim zdravjem in socialno varnostjo;
 - f) varstvo neodvisnosti sodstva in sodnega postopka;
 - g) preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kršitev etike v zakonsko urejenih poklicih;
 - h) spremljanje, pregledovanje ali urejanje, povezano, lahko tudi zgolj občasno, z izvajanjem javne oblasti v primerih iz točk (a) do (e) in (g);
 - i) varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih;
 - j) uveljavljanje civilnopravnih zahtevkov.

9.2 Zahteve iz člena 23(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov

- i. *Nameni obdelave ali vrste obdelave*
- ii. *Vrste osebnih podatkov*
- iii. *Obseg uvedenih omejitev*

- iv. Zaščitni ukrepi za preprečitev zlorab ali nezakonitega dostopa ali prenosa*
- v. Natančnejša ureditev upravljavca ali vrst upravljavcev*
- vi. Obdobja hrambe in veljavni zaščitni ukrepi, pri čemer se upoštevajo narava, obseg in nameni obdelave ali vrste obdelave*
- vii. Tveganja za pravice in svoboščine posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki*
- viii. Pravica posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, da so obveščeni o omejitvi, razen če bi to posegalo v namen omejitve*